

1977 Kasım doğumluyum. 6 Kasım'da doğdum. Ailem yurtdışındaydı ben doğduğum zaman. Üç yaşında Türkiye'ye gelmişiz biz Belçika'dan. Babam maden işçisiymiş, çok da hatırlamıyorum, çok küçük yaşta geldiğimiz için. Burada doğdum. Şuradaki ilkokulda okudum, karşıdaki okulda okudum. Ondan sonra da ortaokula gittim, ortaokulda da o kadar da başarılı bir çocuk değildim, okumayı çok seven bir insan değildim. Bu aralar okula karşı niye okumadıklarım çok oldu. Çalışmaya başladıktan sonra işin açıkçası. Yani çok ezilince çalışma hayatında keşke okusaydım dediğim kısımlar çok oldu ama ben çok rahat bir çocukluk geçirdim. İnanılmaz, benim babamın maddi durumu da iyiydi zaten. Ne kadar diyeyim sana, ortaokuldan sonra dokuz ay kadar yazlıkta yaşadım hep. İzmir'e çok az gelirdik, 4-5 ay burada yaşırdım, ama geri kalanını yazlıkta, Mordoğan'da yaşırdım. Bu böyle tam 27 sene devam etti, 27 senenin sonunda benim hayatım alt-üst oldu. Ben çocukluğumda mutsuz bir çocuk değildim, rahattım, iyiydim, geziyordum. Baba vardı, dört kız kardeşiz biz, en küçüklüğü benim. Üç ablam vardı, onlarla beraber hır gür, dövüşme. Bir evde dört tane kızın olduğunu düşün, ne kadar neşeli olacağımızı tahmin eder misiniz bilmiyorum ama. Çok neşeli bir çocukluk geçirdim, çok da dayak yedik. Dedelerimi hatırlamıyorum da babam buralı, annem Balçovalı.

Niye gitmişler? Çok fakirmiş benim babam Belçika'ya gitmeden önce. Zaten o zamanın vermiş olduğu, yılların vermiş olduğu şeyden kaynaklı herhalde. Babam ne zaman gitmiştir? 1964'te falan gitmiştir. Babam gidiyor, kaç sene sonra? 3-4 sene sonra nineme bir mektup yazıyor, evlenmek istediğini, ama *** dan bir kızla evlenmek istediğini söylemiyor. Ben *** dan bir kızla evlenmeyeceğim diyor. O da işte kardeşler, kız kardeşleri babamın hep erkek arkadaşları olduğu için istememiş. Ondan sonra, ninem başlıyor kız araştırmaya, annem Balçova'da, annemin de annesi babası yok, anneme de abisi bakıyor. Babamın ilkokul öğretmenini onların akrabası, annemin akrabası. Diyorlar işte kız arıyorum ben. *** öğretmen de diyor ki, "bizim akrabamız var, çok fakir, ama annesi babası yok, iyi bir kız, isterseniz onu alalım." Annemi o şekilde alıyor babam, hiç görmeden evleniyorlar.

Gitmişler, onlar 27 sene orada yaşamışlar. İlk dört sene hiç Türkiye'ye gelmemişler. Niye döndüler dersiniz, babamın çalıştığı ocak kapanmış, ablalarım büyümüşler. Babam evlenip onların orada, orada kalmasını istememiş, hiçbirimizin. Bence hata yapmış. Neden istememiş, yurt dışında kalırsak Türk kültürünü unuttur. Annem hiç istememiş Türkiye'ye dönmeyi. Annem ölünceye kadar çok pişmandı döndüğü için, hiç adapte olamadı, hiç sevedim, hiç istemedi. Ama babam, dediğim gibi ablalarımın yabancı bir insanlarla evlenmelerinden hoşnut değilmiş herhalde o zamanlar. Keşke izin verseymiş, evlenselermiş, orada bir hayatları

olsaymış, daha farklı olabilirdik hepimiz. Onlar o yüzden dönmüşler zaten Türkiye'ye. Buraya geldiklerinde işte, ben aklım başıma geldiğinde hatırlıyorum, annem benim çok ağlardı, niye döndük biz buraya diye. Annem hiç şey yapamadı burayı. Annem 14 yaşında evlenmiş babamla. Düşün 27 sene sonra tekrar Türkiye'ye geliyor. Ama dediğim gibi hani, mesela benim babam şey yapardı, bizi Pınarbaşı'na götürürdü, hep beraber giderdik. Ertesi gün annemi tek başına götürürdü. Aralarında on yedi yaş fark vardı benim annemle babamın. Ama şey değillerdi, babam ailesine düşkün bir babaydı öyle diyeyim. Ablalarım da ben de annem de başkaları karışmadığı sürece hayatımıza biz gayet mutlu bir aileydik.

Çok iyilerdi, hakikaten çok iyilerdi yani. Babam hep şey derdi, ben beş tane kız büyüttüm, ben annenizi de büyüttüm derdi. Aralarındaki yaş farkı, onları hiç bilmiyorum yani, karı-koca olarak tabi birebir ilişkilerini bilemem. Ben annem öldüğünde 19 yaşımıdaydım ama hani 19 sene boyunca gördüğüm pek kavgalarına şahit olmadım. Ninem, halam arayı bozmadığı sürece. Zaten annem çok hastaydı, beni annem doğurduğunda şeker hastalığına yakalanmış. Kendi ailesinde irsiymiş bu, annem hep hasta bir kadındı. Ama dediğim gibi babamın ilgisi anneme hep vardı. Annem iş yapmazdı mesela, biz dört tane kız... Babam hep derdi, o senelerce yaptı, şimdi sıra sizde. Bizim evimizde mesela olmazsa olmaz temizliktir, o illaki olacak. O illaki tavanlar silinecek, ayda bir kere, on günde bir kere duvarlarla beraber silinecek. Temizlikle büyüyen sinir hastaları yetiştiriyorlar sonrasında.

Sonra dediğim gibi, anne rahmetli oldu ilk önce bizde. O dönemler sıkıntılıydı benim için. Ben hiç ölüm görmedim ki, benim annem diyalize bağlandı, son sekiz ay diyalizdeydi. Diyaliz süresi zordu bizim için. Annem çok ağlıyordu, ben makineye bağlı yaşıyorum, benim çok güzel bir hayatım vardı, ben daha torunlarımı seveceğim. Üç tane torunumuz vardı ama hep hasta olduğu için çok şey yapamıyordu, hayattan kopmuştu. Mecburen üç gün diyalize bağlanıyordu. O dönem ben çok yorulmuştum. Babam doğma büyüme buralı. Direkt dönmüşler. Başka bir yerde oturmayı hiç düşünmemişler. Annem de demiş zaten *** gidelim. Babaanne de ninem de hiç şey olmamış yani, başka yere gitmelerine hiç taraftar olmamış. Annem de diyor, biz buraya taşındık, buraya yerleştik, babanın evi vardı diyor. O dönemlerimde aslında iyiydim diyor, mutluydum diyor. Kayınvalidem vardı ama en azından çocuklarıma bakan biri vardı yanımda. Belçika'da çok zorluk yaşamış annem. Aynı evde, aynı evde. Ablalarım çok erken yaşta evlendiler. Babaannem *** yerlisiydi, çok gelenimiz gidenimiz olurdu. O konuda çok destek vardı anneme, nineme vardı, bize vardı. Annemler burada, biz doğma büyüme buralıyız, gayet de mutluyum, başka yerde ben de yaşayamam. Baba tarafım Selanikli, annemler yörüklermiş. Onlar Tınaz, yok tınaz değil, Tınazlı var, Efem

Çukuru Menderes'in üstünde, annemler oradan Balçova'ya inmişler. Anne tarafım hala Balçova'da. Babaannemler de buraya gelmişler, babam burada doğmuş, ninem altı yaşındaymış Selanik'ten geldiği zaman.

Normal, klasik Arnavut bir aile olarak büyüdük biz. Çocukluk çok güzel geçti. Öncesinde burası böyle değildi, çok eski bir mahalleydi, gerçi hala eski ama. Bizim sokaklarımızda sular akardı, arık derdik biz ona. Arık akardı buradan, Pınarbaşı'ndan gelirdi. Hep sokaktaydık biz, hep sokakta. Bizim bir tane komşumuz vardı, ben onlara çok giderdim. Sabah yataktan kalkardım onların evine giderdim. Tahta kapıları vardı açardım, onların kızı ile damadı vardı, ben onların arasına yatmadan, sabah o evde uyanmadan olmazdı, illa oraya gideceğim. Anneme derlerdi, annem göndermek istemezdi beni haliyle. Gelin diyorlardı, gönder, çocuk bir şey yapmıyor. Ben direk giderdim, o ikisinin arasına yatardım, sabah uykumu orada alırdım. Güzel bir çocukluk yaşadım. Mahallemiz, sağladık, sadıktık birbirimize. Hep bir arada büyüdük arkadaşlarla, sokakta oynaya, büyüye, salça ekmek yiye, öyle bir çocukluğum geçti.

Ondan sonra ilkokula başladık. İlkokula gittiğim gün, onu anlatmam lazım, annem bütün kitaplarımı çantama koydu, A'yı, B'yi bilmiyorum, bütün kitaplar çantamdaydı. Neymiş, lazım olabilirmiş. İlkokul arkadaşım var, hala daha görüşüyoruz, onun babasıyla benim babam bizi kapının önüne bıraktılar. Babam dedi ki ***'in yanında dur, sizi gelip içeri alırlar. Biz ***'le bahçede durduk, en sonunda bütün öğrenciler içeri girdi, biz böyle salak gibi duruyoruz kıyıda. Dediler ki siz kimsiniz? Bizi sonradan içeri aldılar, sonra ben o arkadaşımın beş sene aynı sırada oturdum. Bizim sıralarımızı değiştirdikleri zaman çok ağlıyorduk. O diyordu, *** gelsin, ben diyordum, *** gelsin yanıma. Güzel bir çocukluğum geçti, sabah sekizde başlıyorduk, öğleden sonra üçe kadardı bizim o zamanlar. Öğle arası oynardık, eve gelirdik, rahattı böyle arabalar falan yoktu, kendi kendimize, öyle büyüdük gitti aralarda. Mahalledeki çocuklarla zaten hep aynı okuldaydık. İyiydi, hala daha da görüşürüz.

İlkokuldayken öyle hatırladığım, körebe oynardık, bir de uzun eşek oynardık. Bir ** döverdi beni hep, yakalanıyorum diye. Böyle normal çocukluk, onlar futbol oynarlardı. Benim yaşıtımda kız çok yoktu bizim mahallede, olanlar benden küçüktü. Ben genelde işte mahallenin oğlanlarıyla mecburen takılmak durumunda kalırdım. Ama memnunum yani, onlardan çok şeyler öğrendim. Erkekleri dövmeyi çok güzel öğretiler o zaman bana. Korkmamayı öğretmişlerdi, bir şey olduğu zaman, "kızım, korkma! sen kızsın ama erkek gibisin" falan diyorlardı. O benim mesela diğer yaşlarımda da çok işime yaradı. Mesela diğer

kızlar ya da kadınlar gece sokağa çıkmaya korkarken, ben şimdi bile korkmam. Ki şu an ben işime çok erken, sabah altıda gidiyorum, kapkaranlık, öyle korkularım falan yok, onlar da çocukluktan gelme. İlkokulda öyle maceralarım yok, normal beş sene okuyan bir öğrenciydim.

Ondan sonra iki sene ortaokula gittim. Birden irileştim, derslerim de iyi değildi, ben dedim okumak istemiyorum. Okulu o yüzden bıraktım. Ortaokulu hiç sevmedim, gitmeyi de sevmedim, kız lisesine gönderdiler sevmedim, dediğim gibi ortamımı sevmedim, neyi sevmedim onu da bilemiyorum ama hoşlanmamıştım yani. Okula gitmeyi hiç sevmedim, ilkokul daha zevkliydi, ortaokul bana göre değil dedim. Geldim ondan sonra nakışa gönderdi annem. Mahallede nakış kursu vardı, üç sene oraya gittim. Oraya zevkle gittim, isteyerek gittim. Üç sene orada bir şeyler yaptım kendimce. Ondan sonra zaten kaç yaşımıydım? On beşimde falan oranın kursu bitti, ondan sonra da zaten annemin hastalıkları başladı. Ondan sonra hep anneye beraber. Ablalar evlendi, ablaların çocukları, ablalar, anne öyle bir hayatım oldu. Benim asıl hayatım babam öldükten sonra değişti. 2010'da rahmetli oldu. 2010'a kadar dediğim gibi sakin bir hayat yaşadım. Stresliydim, çok sıkıntılıydım, nasıl sıkıntılı? Annenin gözünün içine bakıyorsun hasta olmasın diye, bir şey istediğinde hemen yapıyorsun, üzülürse şekeri çıkar, tansiyonu çıkar gibilerinden. Ama annem de öyle şey bir kadın değildi, geri kafalı bir kadın asla değildi. Mesela ben sigaraya kaç yaşında, on beş yaşında falan başladım, direkt anneme söyledim. Geri kafalı olan bir ailem yoktu benim, rahatlardı o konuda. Ama dediğim gibi, hasta bir annen var evin içinde, bir yere gidiyorsun aklın annende kalıyor, ne yaptı ne etti. Evin işlerini bitirmeden asla çıkmazdım anneme bir şey kalmasın diye. Hepsini yapardım, annem tek yemek yapardı benim. Bir yemeğini yapar, onun dışında da keyifsiz olduğu için yatar, kalkar, oturur, babamla sohbet ederlerdi, ara ara komşularına giderdi.

Öyle yani, on dokuzumda zaten anneyi kaybettim. O büyük sıkıntı oldu bizde. Babam hiçbir yerde çalışmadı, emekli olup geldi o. Anneden sonra, anne 98'de öldü benim. O arada gene işte iyi gidiyoruz, baba iyi, ablalar iyi. Benim ablam rahmetli oldu 2004'te. 1998'den 2004'e kadar olan ara iyi, 2004'ten sonrası kötü. 2004'te ablayı kaybedince, çünkü babam vardı başımızda. Babam annem öldükten sonra bize çok kol kanat gerdi. Annemin evde olmayışı bizi çok etkiledi ama babam vardı sonuçta. Ne zaman benim ablam rahmetli oldu, babam her şeyden elini eteğini çekti. Yazlığa gidiyor ama hiçbir şeyden tat almayan, tuz almayan. Bu sefer öyle bir adamla yaşamak daha da sıkıntı verici oldu. O ara nine hastalandı. Halalar bakmak istemedi, nine bana kaldı. Babam yazlıkta, ben ninemle beraber, babam ayda bir maaşını almaya geliyordu. Çünkü o açık açık söyledi, "ben artık İzmir'de durmayacağım,

annem istediği zaman alır gelirsin, ama beni beklemeyin buraya.” Ölünceye kadar da durmadı. Neden durmadı? Ablamın ölümü onu çok mahvetti. Benim babam çok neşeli bir adamdı. O neşeli adam gitti, hiçbir şey yemeyen, sadece hazır çorba içti. 2004’ten 2010’a kadar insan hazır çorbayla yaşar mı? Benim babam sadece hazır çorba içti. Evimize her şeyi aldı, biz her şeyi yedik ama kendi hiçbir şey yemedi. Benim evladım belki bunları yiyemeden öldü deyip. Babamın kendi psikolojisi iyi olmadı ondan sonra. Biz üç kardeş kaldık, bu sefer bizim her şeyimiz baba oldu. Ben çok gidemiyorum, nine var, nine gelmiyor. Biz böyle arada kayınıyorduk. Kayınıyorduk derken yoruluyordum. Ablamlar o tarafa babama koştur, ben burada ninemle. Sonra nine kaçta öldü onu hatırlamıyorum, 2008’de öldü ninem. Ninem ölünce ben daha bir rahatladım, üstümdeki sorumluluk kalktı çünkü.

Sonra o iki sene gayet iyiydi, nine yok benim hayatımda, bakmakla yükümlü olduğum bir insan yok. Babamın yanındayım, bir el yağda, bir el balda, öyle gezinip duruyorum ortalıklarda. 2010’da babamı kaybettik, benim babam yurtdışı emeklisi olduğu için maaşı bana kalmadı. Bizim bankada birikimimiz vardı, babam özel hastanede rahmetli oldu, paranın yarısı özel hastaneye gitti zaten. Cenazesini almak carttır curtur. Ben sekiz ay evde oturdum, çalışmadım. Sekiz ayın sonunda bu böyle olmayacak, sigara içiyorum, ablalarımın destekleri çok ama canım sıkılıyor, bir şey yapmak istiyorsun. Ben dedim çalışacağım. Ablam beni dövmeye kalktı. Ben çalışmaya başlayacağımda otuz iki yaşımdaydım. Hiç çalışmadık, hiçbirimiz çalışmadık. Döversen döv, babam da yok, anam da yok, bu hayat benim dedim. Abla, hiç kusura bakma, ben çalışacağım. Biz on beş gün ablalarımınla küs kaldık, niye? ben çalışmak istiyorum diye. Onlarda da şey psikolojisi vardı, babam seni hiç çalıştırmadı, biz seni bakamıyoruz sen ondan mı gitmek istiyorsun? Dedim abla, onunla alakası yok, ben tek başıma kaldım, mecburum. Bu evin her şeyi parayla dönüyor, siz de çalışmıyorsunuz, sizin kocalarınızın da durumu belli.

İlk işime başladım, *** kargoda, mahalleden bir ablamız beni oranın mutfağına soktu. 1 Mayıs’ta işe başladım, 11 Mayıs’ta eşimle tanıştım ben. Eşim şofördü, ben kahvaltılarını çıkartıyordum onların. Eşim geldi, halinden tavrından anlıyorsun, bir insanın sana yürüdüğünü. Sabah da bize beni işe sokan abla geldi bize, abla dedim, bir tane şoför var, gözü göz değil bunun dedim. Bunların hepsi evli, içlerinde bir iki tane bekar var, tanır mısın? Tanırım abla, yumurta topuk ayakkabı giyiyor dedim. Abla bak bu adam bana bakan, ha o bekar dedi. Ha iyi tamam dedim ben, sonra eşim o ablamızdan benim telefon numaramı istemiş. Kadın da ona, bak bunun annesi babası yok, baba daha yeni öldü, kızın akli zaten karışık, hiç çalışmadı, çalışmaya başladı, kızla oynaşma, bu kız öyle bir kız değil. Yok abla

demiş, bir konuşalım, niyetim ciddi demiş.*** abla bana gelip söyledi. Aman abla, istemiyorum ben, saçmalamasın dedim. Eşim o ara çok dolandı peşimde. Sonra işte nasipmiş zaten, mayısta tanıştık, aralıkta evlendim ben eşimle, sekiz ay içinde hiçbir şey anlamadan

Sonra evlendik, ben *** kargodan çıkmak zorunda kaldım. O ara eşim de işten çıktı. Eşim iş bulamadı, ben eve temizliğe başladım. Sekiz ay bir ablanın yanına gittim. O beni çok yordu. Nasıl yordu? Kabullenemedim, bir eve temizliğe gitmeyi kabullenemedim. İyi yetişmişsin, her şey önüne geliyordu zamanında, ama sen şu an başkasının evine gidip temizliyorsun. Sekiz ay dayanabildim o ablanın evinde. Oradan da çıkmamın sebebi, ablanın eşi geldi bir gün. Abla ile de eşi hep kavga ediyorlardı. Nerden biliyorum dersin, yerlerde tabak kırıkları görürdüm ben sabahları temizlerken, birbirlerine bir şey atıyorlardı belli. Adam geldi bir gün eve, eşi de veterinerdi. Kapı çaldı, şöyle delikten baktım, tanımıyorum. Evde de adamın hiç fotoğrafı yok. Kapıyı açar mısın dedi. Siz kimsiniz, ben kime kapıyı açıyorum dedim. Üstü de çok kirli, adam veteriner, topla kafanı değil mi? Ben açamam kapıyı dedim. Adam da kapıyı zorlamaya başladı. Ben kapıyı kapattım. Abla dedim, biri dayandı kapıya. Kadın avukat, eyvah onun vekillerinden biri geldi herhalde bize. Ablayı aradım, abla dedim, biri kapıya dayandı. Ben *** diyor, abla ben ne yapacağım dedim. Kız o benim kocam dedi. Nasıl dedim abla ya. Nasıl senin eşin? Adam bana içeri girince salak dedi. Açtım kapıyı, ‘kusura bakmayın, ben sizin *** bey olduğunuzu bilmiyordum, isminizi de bilmiyordum dedim. Salaksın sen dedi. Ben orada bıraktım evin anahtarını, abla dedim, eşin böyle davranıyor. Çıkmaya da şey arıyordum, fırsat kolluyordum yani çıkayım diye. O işim de öyle bitti.

Sonra bir halı yıkamada iş buldum, üç sezon onların yanına gittim. Doğuluydu oradaki patronlarım benim, Diyarbakırlılardı ama çok efendi insanlardı, onlarla iyi anlaştım. Onların yemeklerini yapıyordum, bazen halı paketlemeye yardım ediyordum, orada bel fıtığına yakalandım. Oradan sezon bitti, 9 Ekim’de sezon bitti, son iki üç günüm var, haftalığımı alıp işi bırakacağım. Eve geldim, eşime ben artık çalışmak istemiyorum artık dedim. İyi, tamam çalışma dedi. Hiç unutmuyorum, balık kızartıyorum, salı günüydü, telefon çaldı, çocukluk arkadaşım yazlıktan. Eşi bankada, bankacı, *** bankaya çaycı alıyorlarmış, aklıma sen geldi, dedi. Nasıl yani? dedim. İyi tamam ben yarın gidiyorum dedim, telefonu kapattım. Nasıl? Nereye gidiyorsun, sen dedi? Ben bankaya çaycılığa gidiyorum, dedim. Benim hayalimdeki en büyük, en çok istediğim iş, bankada bir çaycı olabilmektir. Buna yani kalıbımı basarım. Hep derdim, Allah’ım bir bankada çaycı olabilsem diye. Daha önce de babamla yaşarken de hep derdim, Allah’ım keşke bir bankada çaycı olabilsem derdim. Niyeyse bilmiyorum, arkadaşlarımda bana ruhun fakir derlerdi. Hayalimdeki mesleği yapıyorum şu an.

İlk işe 13 Ekim’de başladım, 2014’te. Yedi katlı bir binanın üçüncü katına aldılar beni, takas merkezine. Orada kaç kişi, 45 tane erkek var. Bir CYT müdürleri var bayan, bir de ben. Allahım yıllarca o tuvaletler temizlenmemiş, hiçbir şey olmamış. Bir doktor var, bir de onun hemşiresi var. Üç bayanız bir katta. İlk gün ben çok şey yaptım, tuvaletlerde, kloraktır, porçözdür, kafam döndü. *** abla, biz orada tanıştık. Çıktım, ablacığım ben yapamayacağım, ben gidiyorum dedim. Çok pis burası, bir sürü adam var. Akşama kadar bekle dedi. Öyle mi diyon dedim. Hadi gel abla, biz bir sigara içelim seninle dedi. Çıktık kapının önüne, yok dedim ablam ben yapamayacağım, ağır geldi dedim. Niye ağır geldi abla? Zaten tuvaletleri temizledin, bir yer paspasın kaldı, ondan sonra rahatsın, dedi. Sen beni dinlersen, bir ayını tamamla burada dedi. Bir maaşını al, alışamazsan gidersin dedi. Öyle miydi, böyle miydi, yedinci senemi bitirdim. Ondan sonra çok alıştım ben o kata, arkadaşlar beni çok sevdiler. Dediğim gibi erkek fazlaydı orada ama hiç şey yapmadılar bana.

Bir tanesi pislik yaptı, o da nasıl? Her kadının başına gelebilecek şekilde. Çöpümü çıkartıyordum bir gün, büyük çöp bidonlarımız var bizim. Geldi, yardım edeyim mi dedi. Yok, ben yapıyorum zaten, alıştım dedim. Yok yok dedi, yardım edeyim ben sana falan. Dediğim gibi, eşimde de hissettiğim gibi, bayansın, anlayabiliyorsun iyi ya da kötü. *** hanıma söyledim, bu adam bana iyi bakmıyor dedim. Abla dikkat et dedi. Ertesi gün, o da Bornova’da oturuyordu, takas olduğu için onlar para sayıyorlardı, ben altı dedi mi çıkıyordum. Baktım bu çıktı dışarıya, tamam anlaşıldı, bu dedim geliyor. Dedi ne yapacaksın? Bilmiyorum, ben Çankaya tarafından binerim metroya dedim, çıktım. Beraber gidelim dedi. Şöyle döndüm, ne yapacağız? Neden beraber gidiyoruz? Beraber gidip ne yapacağız? Dedim. Şöyledir, böyledir falan dedi. Bak, ben evliyim, kocamı seviyorum, benim o taraklarda bezim yok. Bekarken dedim, tamam, herkes birileriyle geziyor ama ben yapmam dedim, yapmam başka biriyle. Şöyledir böyledir. Ben o gün tekrar binaya geri döndüm. *** hanıma ben bu elemanınızdan rahatsızım, ya benim çıkışımı verirsiniz ya da bu arkadaşınıza uyarı, ihtar bir şey çekersiniz. Ben buraya namusumla geldim dedim, çalışıyorum dedim, o zaman da ben hemen hemen bir buçuk senelik falandım, beni iyi kötü tanıyorsunuz, benim oynak bir bayan olmadığımı biliyorsunuz, ben böyle şeyleri çekemem dedim. Her yerde çalışana ekmek var, ben onunla çalışmak istemiyorum dedim. Sonra ona ihtar verip onu uzaklaştırdılar, o ikinci vakasıymışım ben, benden önceki çaycıya da yapmış.

O Allaktan gittikten sonra zaman su gibi akıp geçti. Ondan sonra şimdiki asıl çalıştığım kata verdiler beni. O da nasıl oldu? Yıllık izinden dönmüştüm ben, bölge müdürümüz değişti bizim o esnada. Bölge müdürü ilk geldiğinde, benden daha şişman bir ablamız vardı, onu hemen

işten çıkardı. Karabağlar şubeden çekti başka bir bayan, Karabağlar şubedeki abla da yapamadı o katı. Ben yıllık izinden döndüm, bana dediler ki, *** hanıma yardım edeceksin akşam, mesaiye kalacaksın. Tamam dedim, çıktım. O aralarda da, *** gitme lafı var, *** hanım gidecek diye. *** hanım bana arkadaşım sen servise çıkma dedi. Ben servisi yapayım sen mutfakta dur dedi. Tamam dedim. Mutfakta duruyorum, biri bir, öhö dedi. Bir döndüm baktım bölge müdürü. “Ben su rica edecektim” dedi. Vereyim müdür bey dedim, verdim. Çarşamba günüydü. En son toplantıları bitti, demiş o bayan da gelsin, teşekkür edeceğim falan diye. Teşekkür ederken böyle bir elimi sıktı, adam uzaklaşırken, ben yandım, bu beni alacak, dedim. Perşembe sabahı bana haber geldi, *** bey ***’nun yerine seni istiyor diye. Beni üçüncü kattan çekecek, beşinci kata alacak. Ben hamileyim dedim, ben hamileyim, ben o kata çıkamam, bu kat rahat dedim. *** bey benden daha cin, tamam o zaman demiş, raporunu getirsin bana, hamile olduğuna dair rapor getirsin, almayayım onu, üste devam etsin ama raporu görmek istiyorum. Ne göstereceğim? Hamile değilim. Beni arkadaşımın kocası işe aldırды, ben dedim gebe değilim, ne yapacağım? Bir gecede gebe de kalamam, ne yapacağım, dedim. Tamam dedi, düşürdü müşürdü bir şey deriz ilerleyen günlerde. O konuyu öylece kapattık. Ben beşe çıktım, altı ay hiç kimseyle konuşmadım beşinci katta, üç ay ağladım.

Beşinci kata şimdi niye istiyor? Sana nasıl diyeyim? Kodamanlar çok geliyor, çok böyle hani, elin yüzün düzgün olması lazım bizim orada çalışabilmen için. Kızlar hep böyle tıkr tıkr, ben çok tıkr tıkr bir kadın değilim ama hep bana şey der müdür, ağzın burnun hokka gibi. Bir şey konuşmuyorsun diye. *** hanımın da ağzı burnu hokka gibiydi, hani biraz güzelliğe önem veriyorlar. Ben de şey dedim, ben de kiloluyum. Kilon problem değil, yüzün güzel olsun, dedi. Derli toplu bir insan istiyorlar bizim oraya. İzmir’in sayılı müteahhitleri geliyor, belediye başkanları geliyor, servis yaparken temiz, şık olman lazım. Ben onu fark ettim, üç ay pis gittim işe. Üç ay. Hem ağlıyorum hem pis gidiyorum. Pis gidiyorum derken, özenmiyorum üstüme başıma. Kahve dökülüyor ister istemez ama ben ertesi gün yine aynı tişörtle işe gidiyorum. Hiç şey yapmıyorum. A, e falan yapıyorum. En sonunda şey, bizde bir tane *** hanım vardı, *** müdürü. Çok özür dilerim biraz küfürlü, seve seve değilse, sike sike alıacaksın, dedi. Tecavüz kaçınılmazsa zevk al dedi *** , biz seni bırakmayacağız dedi. *** hanım *** beyle konuşmuş, bakın demiş, bayan mutsuz, ben ilk girdiğimde altı kilo verdim bir haftada, ağlamaktan.

Dört tane birim vardı. Hukuk var, mobil satış var, tahsis var, pazarlama var. Altmış iki kişi var, bir başıma bakıyorum, benim onlara yetişebilmem imkansız gibi bir şeydi. Ben sabah kahve servisine dokuzda başlayıp, on buçukta bitiriyordum. Onun kahvesidir, onun çayıdır,

onun su şişesidir. Onlar ilk başlarda alışamadılar bana, on iki senelik eleman gidiyor, arada android *** geliyor, üç ay kalıyor. Biz ona android *** derdik. Üç aydan sonra ben geliyorum. Onlar da bu sefer kabullenemiyorlar elemanlar niye bu kadar sık değişiyor diye. Su şişeleri biter, telefon açarlar, *** hanım, suyumuz bitti. Servis biter, *** hanım bir yeşil çay, bir bitki çayı, bir şöyle, bir böyle. Su olayını nasıl çözdüm, sebil koydurdum birimlerin olduğu taraflara. Üç ayın sonunda baktım beni kimse göndermiyor, ben dedim, bir şekilde ben burada yaşamaya devam edeceğim herhalde. Sucuya telefon açtım, bana fazladan dört tane sebil getir dedim. Ya abla dedi. Ablası mablası yok, getir dedim, benim canım çıkıyor. Ama nasıl yoruluyorum biliyor musun, köpek gibi yoruluyorum. Eve geliyorum hiçbir şey yapamıyorum yorgunluktan. Sabah yedi de iş başı, akşam yedide on iki saat ayak üstü. Su şişelerini bıraktım, sebillerini koydum.

Bir gün bayanlar tuvaletini çok pis bırakmışlardı, inanılmaz derecede pisti. *** beye gittim. Müdür bey dedim, Allah razı olsun siz beni beğendiniz, buraya aldınız. Tamam, benim görev tanımımın içinde tuvalet temizlemek de var, ben bundan da gocunmuyorum, ben senelerden beri yapıyorum bu işi ama bu şekilde bırakılmaz dedim. Beni dedim, ne olur dedim, ya işten çıkarın, tazminatımı da alayım, dedim yani. O zaman kaç seneliktim? üç seneliktim o zaman. Üç senelik hakkımı da burada bırakmak istemiyorum dedim, ama ben buna bir çözüm bulamadım. Erkekler de kirli ama erkekler daha daha temiz, ben bayanlardan dedim, bıktım artık dedim. İnanılmaz pis bırakıyorlardı, pedler, kanlar, tuvaletini yapıp sifonu çekmeyen... Bölge müdürüm çok asil bir adamdır, ben onun için hep derim asil bir adam diye. Çok büyük bir alan bizim olduğumuz yer. Çıktı, bakın burada herkes para kazanıyor, kimse burada babasının hayrına çalışmıyor dedi. Burada kimse kimseyi ezemez, aşağılayamaz, ama bu bayanı ezip aşağılıyorsunuz. Bu bayanı ben istedim buraya ve ben istersem gönderirim dedi. Sizin göndermek gibi bir yetkiniz yok. Ben bu kadından aşırı derecede memnunum dedi. O bayanlar tuvaleti ile ilgili bir daha şikayet duyarsam, kameralarımız var bizim, tuvalete kim giriyor görebiliyoruz, kamera kayıtlarına bakarım ve hiç utanmadan insanların içinde rezil ederim dedi. Siz bayansınız, olabilir, peçete düşer, *** hanım zaten onları sorun eden bir bayan değil dedi. Sonra sonra *** bana şey dedi. Allah bin kere razı olsun o *** den. Dişini göster dedi. Ondan sonrasında ben dişimi göstermeye başladıktan sonra, bir sene, bir buçuk sene sonra, o katta da bu beşinci senemi bitirdim, altıncı seneme girdim. Şimdilik rahatım. Allaha bin şükür olsun, hep diyorum ya sevdiğim işi yapıyorum. Alıştım.

Diş göstermekten kastı, mesela ben servis saati koydum. Onların servis saatleri yoktu. Bana hep şey dedi, hayır deme hakkın var senin bize karşı, biz her şeyi istediğimiz zaman sen bize

vermek zorunda değilsin. Sen bize karşı konuşabilirsin, ben çünkü hiç kimseye hiçbir şey demiyordum. Biri bana bir şey diyordu, tamam efendim, tamam. Sen dedi, niye efendimli konuşuyorsun, karşıdaki senin gibi insan dedi. Ama ben onlardan öyle bir tepki görmüyorum ki, onlarda bir aşağılama var bana karşı. Saçmalamasınlar dedi. Dış göstermekten kastım oydu. Ben, benim dedim, servis saatim var, servis saati dışında bir şey veremem. Ha bir ara mesela bölge müdürümüzün asistanı değişti, o zaman da benim için kötüydü. Asistan geldi, *** geri zekalı, nasıl bilmiş anlatamam. O zaman *** bey bana karşı biraz şey oldu. Nasıl diyeyim size? Ben hep diyordum, *** bey beni görünce domuz görmüş gibi oluyor. Beni o kadar seven adam gitti, *** dolduruşları ile çok farklı bir adam geldi benim iş hayatımda. Saat yedi oluyor, çıkacağım. Benim normalde altıda çıkışım, *** diyor ki, *** bey burada, dur çıkma. *** bey özel arabasıyla gidiyor yani. *** bey belki bir şey ister.

Bir gün hiç unutmuyorum, lavaboları temizliyorum, *** beyin yemeği gelmiş. Tuvalet burası, önünde de salonumuz var bizim. Bana ama *** demedi *** beyin yemeği gelecek diye. Demiş olsa ben bekliyordum, yemeği servis yapayım diye. *** geldi, *** hanım, *** beyin yemeği geldi dedi. Elimde eldivenlerle çıktım, nasıl servis yapayım bu halimle, leş gibiyim dedim. Üzerime beyaz önlük giyiyorum lavaboları temizlerken. Senin de elin var ablacığım, bir kerecik yapıver, alt tarafı bir pide, onu da tabağa koyacaksın dedim. Sen misin onu diyen, Allah günlerce olay oldu, olay oldu. İK'ya beni şikayet etmiş, bayan bölge müdürünün yemeğini servis yapmak istemedi. Haydi, bana İK'dan bir mail, lojistiğe, bayan size servis yapmak istemiyor mu diye. Ne servis yapmayayım müdürüm dedim, *** bey dedim. Niye servis yapmayım ben dedim. Açın dedim, o günün dedim, kameralarını aç ablacığım, gör yani, ben o esnada servis yapacak durumda değildim. *** Hanım dedi, git kendin konuş dedi, olay senin istemediğin yerlere kayıyor dedi. Gittim *** beye, *** çağırabilir misiniz buraya dedim. Normalde de bölge müdürü beni pepeme zannediyor, ben hep pepeleyerek konuşuyorum. *** beyi çağırabilir misiniz, *** bey dedim. Açıklamam gereken bir iki konu var, bu konunun muhataplarından biri de *** dedim. *** çağırttırdı. Bakın dedim, *** bey, benim bir yanılsımı görmediniz bugüne kadar dedim. Ben o gün, *** beye sordum, *** bey yemek yiyecek mi? Bilmiyorum abla yaptı, böyle ağız burun yamultarak. Bilmiyorum, hayır yemeyecek veya evet yiyecek demedi. Hata belki bende de var ama esnada ben girdim, tuvaletleri temizlemeye dedim. Bana dedim diyebilirdi, abla, *** bey yemek yiyecek, siparişini verdim, deseydi ben gene dedim, beklerdim dedim. Ben o esna da çıkabilecek pozisyonda değildim dedim. Ha, dedi adam, bana öyle söylenmedi dedi. Ama dedim, olayın gerçeği bu müdür bey dedim.

Bir de bizim bölge müdürümüzün şeyi vardı, orkideleri. Ben orkide bakmayı, çiçek bakmayı pek bilen bir kadın değilim. Bizim evde annem bakardı çiçeklerimize. Çiçeklerde böyle bir sararma, o olaydan sonra, böyle bir sararıyor, bir bi şey oluyor çiçekler. Allah Allah diyorum, bu çiçekler... Normal sulamasını falan yapıyorum, internetten de falan araştırdım, orkide nasıl bakılır diye. Çiçeklerde böyle bir gariplik var. Müdür bey bir gün şey dedi, bu iş böyle olmayacak dedi, çiçekçiye çağırın, sen dedi, çiçek bakamıyorsun dedi. Bu olay da benim üçüncü senemde oldu. Diyeceğim burama kadar geldi, üç seneden beri ben bakıyorum, bu çiçeklerde bir şey yoktu. Hadi, çiçekçi çağrıldı. Çiçekçi döndü, dedi ki, bunlara kim bakıyor dedi. Ben bakıyorum dedim. Ama bunlara bir şey verilmiş dedi. Ne verilmiş abla dedim, ben bunlara normal su veriyorum dedim. Yok dedi. Bunlara farklı klorak gibi bir şey verilmiş dedi. Abla saçmalama, ben öyle şey vermem. Bir de ben Allahtan korkarım, bu dedim, canlı yani sonucunda dedim. Öbür tarafta ben bunun hakkını ödeyemem dedim. Ben dedim, hani sadece su veriyorum müdür bey dedim. Bir de vitaminlerini veriyorum. Kadın ısrarla şey diyor, bunlara klorak, tuz ruhu tarzında bir şey dökülüyor dedi. Çok ağladım, çok ağladım yani, suç benim üstüme kaldı o esnada. Müdür bey tamam dedi, sen çık, yıllık izin varsa izne çıkabilirsin dedi.

Şirketi aradım, çok tatlı bir müdirem var benim şirkette. Dedim *** böyle böyle böyle. Saçmalama *** hanım dedi. Ben dedi, yarın geleyim oraya. Valla dedim gülüm gel, benim çıkış işlemlerimi de bir zahmet, dedim ayarla. Sen dedi, yarın gel ama işe dedi. Ama dedim, öteki istemiyor beni. Senin asıl müdürün benim dedi. Biz gittik, ben ama o gün sabahdan işe gitmedim. *** abla bana on bir gibi geleceğim dedi, ben on birde işyerine gittim. Lojistiğin müdürü de çıktı, *** de çıktı. Onlar bütün bir gece lojistiğin müdürü bakmış kameralara. Ben şimdi sabah erken gidiyorum ama *** daha erken çıkıyorum. *** benden sonra çıkıyor, çıkıyor ... beyi beklediği için. Ablacığım bak ben gidiyorum, katta insanlar azalıyor, *** mutfak tarafına gidiyor, elinde şöyle küçücük bir şişe belli, böyle saklaya saklaya *** beyin odasına gidiyor, çiçeklerin dibine. Bu böyle hemen hemen bir ay falan sürmüş. Lojistiğin müdürü, beni işe alan arkadaş, Allah bin kere razı olsun, o bana dedi zaten, bir pislik varsa ben bunu çıkartacağım ortaya dedi. Sen haksız yere suçlanıyorsun dedi. Ondan sonra *** beye gösterildi o videolar. O adamı ayarlamış, saatinde açıyor, şu saatte şey yapmış, bakın siz çıkıyorsunuz, *** hemen arkanızdan mutfak tarafına gidiyor, şişeyle beraber odanıza geliyor. Ondan sonra zaten *** çok pislikleri çıktı. Yapılmaması gereken şeyleri hep duyuldu, peynirciye borç yapmış, pideciye borç yapmış.

O kız varken dediğim gibi çok zorlandım. Ben hep şey duyardım. Hemcinsine insanlar iş arkadaşları yapar, ay diyordum, kimse bana yapmaz böyle bir şey. Hakikaten hemcinsim beni işten attırmak için elinden geleni yaptı. En son ***bey şey dedi, *** bir olayı daha duyuldu. Onda dedi... Bunlar bir hafta içinde duyuldu hep. Bak benim çiçeklerimi mahvetmeye kalktın, suçu *** attın dedi. Yani o şekilde en son şey dendi. Ben en son açık açık sordum, senin benimle ne alıp veremediğin var ablacığım, dedim. Benden yaşça küçüksün, iyi bir işin var,*** beyin asistanısın, benden fazla maaş alıyorsun, ben senin her istediğini yapmak zorundayım. Ama dedi, *** sana benden daha iyi davranıyor dedi. Döndüm, kız dedim bana neyi iyi davranıyor bu adam dedim. Aynen bu şekilde. Ne iyi davranıyor bu adam bana dedim. Günaydın, hoş geldiniz, bir şey içer misiniz, benim günlük konuşmam bu *** beyle. Ama dedi, bir iki kere seni övdü dedi. Döndüm, müdür bey beni bir daha övmeyin o zaman dedim. Övmeyin yani ne olursunuz, bakın benim başıma ne işler geldi dedim. Sonra o asistan gönderildi. Ondan sonra dünya tatlısı bir asistanımız daha geldi. Ondan sonrası zaten bugüne kadar devam ettim ben.

Taşeron gibi düşün, bankanın yan kuruluşu, biz onlardayız ama o müdürlerimizi de çok görmeyiz. Onlar bizi yönlendiriyor, sen şu şubeye, sen şubeye gideceksin. Ama değdim gibi şubedeki müdürler beğenmezlerse o elemanları istediği elemanla değiştirebiliyorlar. Eğer arkanız varsa, onlar şirkete diyorlar ki ben şu elemanı sana gönderiyorum, bunu işe sok. Ama bankada bir arkanız yoksa, şirket zaten internette de yayınlıyor, *** bankaya çaycı personel alımı olacaktır diye. Oraya gidip başvurabiliyorsunuz. Ben mesela bir arkadaşımı oraya yönlendirdim, onlar oradan girişini sağladılar. Bu hani nasıl diyeyim size, Arkanın olması iyi bir şey, onlarla prosedür gereği bir iki görüşüyorsun ilk başlarda, onun dışında direk bankanın kendine giriyorsun. Benimki zaten direk bölge binası, şube değilim, ben de hiç dışarıdan gelen eleman yok. Gişe değiliz yani.

İlk kaç yaşındaydım? On yedi yaşındaydım. *** oturuyordu. Ayrı mahallelerde oturuyorduk biz onunla. Onunla nasıl tanıştık? *** ablasının görüncesi benim nakıştan arkadaşım. *** yanına gidip gelirken ben onunla tanışmıştım. Annem ilk gördü yazlıkta, onun da dedesinin yazlığı vardı. Annem şey dedi, bundan sana koca olmaz hem kel hem kara, dedi. Anne, saç uzar, karalığı da denizden yanmış dedim. Fırtınalıydı bizim, benim o ilişkim. Pek hatırlamak istemiyorum, sıkıntılı bir dönemdi. Aslında çok sevdik birbirimizi. Ama onun babası beni istemedi, benim babam onu istemedi. Neden? Aslında öyle çok da bir nedeni yok. Çok büyük bir nedeni yok yani. Onu aslında ben de bilmiyorum, o da bilmiyordur neden bizleri istemediklerini. Kaç sene çıktım ben onunla? İşte 97’de çıkmaya başladım, 2004’e kadar,

2005'e kadar sürdü. Ara ara ayrılmalar sonra tekrar barışmalar, yok ben sensiz yapamam, ölürüm falanlar filanlar. Bir kere kaçmaya kalktık, garaja gittik, ablasının evine gideceğiz. Otobüs yanaştı, tıs tıs, binemedim otobüse. Otobüs böyle hani, havasını söndürürken ki o ses. Yok dedim, ben binemeyeceğim, ben dedim, gelemiyorum seninle. Niye dedi, ben bırakamam annemi babamı dedim. Ben dedim, yapamam. Dediğim gibi ben kötü bir ailede büyüdüm. Ben onlara o ihaneti yapamazdım. Ama dedi, gidersen beni bir daha göremezsın dedi. Tamam dedim, ben ailemi seçiyorum. Çok sevdim, hala daha çok severim. Ama bırakamadım hani arkamda. Ben ona da hep şey dedim. Benim arkamda bıraktığım insanlar senden daha değerli olacak, ben seni mutsuz ederim. Çünkü anne babayı... Ben yapabilecek kapasitede bir kadın değilim. Ondan ayrıldım.

Sonra bir kere nişanlandım. O da böyle görücü usulü gibiydi. Ay, çok uzun bir çocuktı. İnce uzun. Beni istemeye geldikleri gün babam gördü, ehh yaptı böyle. Beğenmedi ama sesini de çıkartamıyor. Kayınpeder olacak beyefendi de şey dedi, kızınıza ne istersiniz? Dedi. Babam dedi ki ne gibi ne istersiniz? Altın dedi, takı dedi. O lafını hiç unutmuyorum. Benim babam döndü dedi ki bakın dedi. Benim zaten kızımı sizin paranız satın almaz dedi. Takarsan şerefın, takmazsan kendi vicdanın, ben dedi, bir şey diyemem dedi. Tak, yap, böyle şeyler ben de yok dedi. Olur mu? Dedi. İnsanlar ister beş bilezik, on bilezik. Babam dedi ki saçmalamayın, ben kızımı satmıyorum, benim evladım satılık değil dedi. Tekrar diyorum dedi, sizin paranız benim çocuklarımdan hiçbirini satın almaya yetmez dedi.

Ondan sonra ben o nişanlımla üç ay kaldım. Babam ablama demiş, bak bu kız kendini yakıyor demiş. Olmaz onlarla, *** oturuyorlardı. Onlarla yapamaz o demiş. O zaman kaç yaşındaydım? 21-22 yaşlarında falandım. O demiş, o çocuğu unutmak için evlenecek bununla, ben verdim ama çok pişmanım demiş. Düğün tarihim belliydi benim, 12 Ağustos'tu, ilk nişanlımla. Babam demiş ki hadi nişan alışverişleri yapıldı ama düğün alışverişleri yapılmadan bitsin demiş. Ben de diretiyorum, ben seviyorum, ben seviyorum... Öyle salakça fikirler. Ondan sonra çocuk bir gün beni aradı, bir sürü isimler söylüyor bana. Ne bunlar dedim. At ismi dedi. Ne yapacağız bu kadar at ismini dedim. Ben at yarışı oynuyorum dedi. Kafam benim bir bastı. Sonra işte düğün tarihim belli oldu. O gecesi de babası da gidip düğün salonu tutmuş. Ondan sonra nasıl oldu o olay, onu bak tam hatırlamıyorum. Ha, senin takılarla düğün salonunu vereceğiz biz dedi. Ya dedim, takan... çok insan bir şey takmazsa ne yapacağız? Olur yani, insanlık hali. Bileziklerini satarız, veririz düğün salonuna. Aaa dedim, oldu geri zekalı mıyım ben. Babama telefon açtım. Baba dedim, ben bu çocuğu bırakıyorum. Babam bana şey dedi, şükürler olsun dedi. Babam da yazlıktaydı. Hemen oğlan tarafını

aradık. Oğlan tarafı geldi. Biraz cıngar mıngar, verdik eşyalarını. Babam o gece telefon açtı, kız arkadaşım var onlarda kalıyorum. Evde kalma dedi. Ablana git dedi. Aman dedim, ablamda ne işim var. Ben *** gideceğim dedim. Oğlan tarafı gelir, bir pislik yapar, bir şey olur. Evde kalma, ablamda git dedi. Dedim kalmam ben ablamda. Sonra telefon açtı babam bana tekrar, sen gelirken kasabı ben aradım, et getir. E baba ne yapacağız. Etli pilav yaparız moralimiz düzelir. Benim babam morali bozukken et yiyince her şeyin düzelebileceğini zannediyordu. Etli pilav yeriz çocuğum, moralimiz düzelir. Baba dedim, benim moralim bozuk değil ki. Hatta ondan sonra ben o gün ... da aldık biz, Mordoğan'na gittik, et yedik, etli pilav yedik. O aşkım öyle oldu.

Bir de sonrası var, bir tane daha var. Hani hep derler ya insan hayatında bir kere aşık olur, ben iki kere aşık oldum. Onun ismini vermeyeyim, o duyulmasın. İlk aşkımdan fazla o beni yıprattı. Çok fazla içki içen bir insandı, aynı mahallenin çocuğusun, hala burun buruna yaşıyorum onunla. Tarzı pis bir insandı. Bir çiftlikte çalışıyordu. Bir adamın kahyalığını yapar gibi düşün, kömürlerini taşır kışın, patronun her şeyini yapardı. Ama kendisi de çok içki içen bir adamdı. Onun annesi benim annemin arkadaşıydı. Bir gece annesi beni aradı, babam burada İzmir'deydi. *** dedi, kabak çiçeği doldurdum, gel birlikte yiyelim dedi. Tamam dedim, babama söyleyeyim. Babam, iyi tamam, bana da göndersin dedi. Hiç unutmuyorum, aldım babama getirdim, babam yesin diye, sonra ben geri gittim onların evine.

O gece işte ne olduysa, onlar beni eve getirirken oldu. Telefon numaramı bir şekilde annesinin telefonundan almış, o gece beni aradı. Dedim bak biz olmayız, annen annemin arkadaşı, babam seni tanıyor. Şöyledir, böyledir. Yok öyledir, böyledir, biz birlikte olacağız, ben seni çok seviyorum. Onunla babam... 2005'te başladık, babam ölünceye kadar, çok öyle gidip gelmeli bir ilişkim oldu. O canı isterse arardı, canı isterse gelirdi, bu da beni çok yıpratırdı. Çalışmaya... Mesela benim babam öldü, hiç bana bir günden bir güne demedi aç mısın, susuz musun? Ama hani, ben senin arkadayım, nerde benim arkamdasın. Arkamda falan değilsin, sen benim önümde engelmisşin. Ben evlendim. Çok kıyametler koptu benim evleneceğim onlarda duyulunca. Ooo, kapılara dayanmalar, asarımlar, keserimler. Hiçbir şey yapamazsın dedim, ben evleniyorum. Niye evleniyorsun? Dedi. Bana bak salak, evlenmeyip de *** orospusu mu olayım salak dedim, ana yok, baba yok, içeceksin içeceksin dayanacaksın kapıya dedim. Çünkü bunu yapabilecek kapasitede bir adamdı. İçeceksin, içeceksin dayanacaksın kapıya dedim. Sen manyak mısın dedim. İyi kötü dedim, şurada bütün millet beni tanıyor. Kimse dedim, benim namusuma bugüne kadar diyemez, *** de oynaktır. Tamam gezdim de hani, ama benim oynaklığım yoktu dedim.

Ve evlendim. Pazar günüydü, telefon çaldı, eşim açtı telefonu, kapandı telefon. Ben de çamaşır topluyorum. Aradan yarım saat geçti geçmedi tekrar telefon çaldı, ev telefonu. Efendim dedim. İn aşağıya, kabulümsün dedi. Valla ben kaldım, şok. Bir de benim şey oldu, babam öldükten sonra ben çok korktum mu hemen gülüyorum. Başladım ben gülmeye, ama elim ayağım titriyor. Eşim içerde. Telefon koridorda, eşim tuvalette tıraş oluyor. Ne oluyor dedi, yok bir şey dedim. Gene telefon çaldı, eşim açtı bu sefer. Gönder karını, karın benim namusum, ben alacağım onu dedi. Düşünebiliyor musun bizim evdeki faciayı, çok berbat bir geceydi. Eşim telefonu kapattı, şöyle döndü baktı bana. Ama eşim o konularda bilinçlidir, ben ona anlatmıştım. *** dedi, adam böyle böyle bir şeyler diyor dedi. Biliyorum, bana da söyledi dedim. Ben ama gülererek söylüyorum. Ben hemen ablamı aradım, aynı mahallede oturuyoruz ablamla. Abla dedim, çabuk gelin, aradı, böyle böyle diyor. Eşim, tamam ileri görüşlü de sonuçta namus, bir şey yapar, yapmaz. Hemen zaten, ablamla eniştem geldiler. Enişteme döndü, şöyle baktı. Abi tamam, ben karıma güveniyorum, erkek gibi zaten, ama bu olay nasıl olacak böyle dedi. Adım kötüye çıkacak dedi. Sonra onlar o gece indiler aşağıya, ilerde bir park vardı, orada bayağı bir dövüşmüşler. Eşimle eniştem, onu bayağı bir dövmüşler, zaten kafası da güzelmiş onun o esnada. Ondan sonra ben onun patronunu aradım. Abi dedim. Böyle böyle, tamam hani, gözünü seveyim dedim. Ben bekarken, kızken, gezdim de şimdi evliyim, namus meselesi, valla töre cinayetine giderim ben dedim. Öldürse, hani benim adamım dedim, geri kafalı biri olsa, ölecektim ben o gece. Aman abi dedim. Beni işten alır bu adam, eve kapatır, şu an ben hayatımı rayına koydum, iyi bir işim var, çalışıyorum, para kazanıyorum, evime geliyorum dedim. O gece o adam da geldi, Allah razı olsun.

Epey bir olaylar yaşadık ama mahalleye hiç duyurmadık. Herkes bir şekilde kapatmaya çalıştı. Hala da görüyorum, burun buruna yaşıyorum onunla, gördüğümde de hep yolumu değiştiririm. Kin, nefret ediyorum artık ondan, ben bu kadar salak bir insanı nasıl sevmişim diyorum. Ona karşı, ben ona bir gülüşüm yeter. Ben ona yandan bakıp bir gülüşüm yeter. Yani tekrar aynı şeyleri tekrar yaşattırır bana, aynı pislikleri yapabilecek bir adam çünkü. Cesaret edip gelemez artık yanıma, öyle bulaşamaz, o benden ışık bekler sadece. Ama ben sabah çok erken çıkıyorum. Altıyı çeyrek geçe evden çıkıyorum. Benim çantamda çakı vardır. Bir de ondan sonra eşim şakadan şey yaptı. Korktu, sen batırırverirsin kalbine malbine, katil olursun dedi. Sabah çok erken çıkıyorum, o saatte kimin ne olduğu belli olmuyor. Burada çok işe giden yok o saatte. Biber spreyi, biber gazı aldım, bir şey olursa onu sıkıveririm ben onun suratına.

Başka? En basiti, perşembe günü şurada bana adamın teki laf attı. Günaydın, günaydın. Dedim ne diyorsun? Şurada hemen pastane... Bilerek bu taraftan yürüyorum ben, pastanenin önünden, ışıklar var çünkü burada, insanlar daha fazla, pastaneye gelip gittikleri için. Öbür yol daha karanlık, oradan gitmiyorum. İki kere günaydın deyince, şöyle baktım, buyurun, tanıyamadım dedim. Uyku sersemyim zaten. Ben sizi gideceğiniz yere kadar götüreyim sizi dedi. Yürü git abi dedim, saçmalama. Zaten hemen pastanenin içine kaçtım. Öyle şeyler burada yaşıyor. Gece geç gel, laf atarlar, sabah erken git laf atarlar, kadın olduğun için her yerde o lafı duyuyorsun. Bizim buralarda da çok yaparlar. Eskiden böyle değildi, insan çok çoğaldı buralarda. Dışarıdan çok insan geldi, çok göç aldı burası, önceden köyün yerlileri vardı hep, herkes birbirini tanırdı. Burada mesela, gece saat... Ben çocukken, genç kızken gece geç saatlere kadar hep sokaklardaydık, kimse yan gözle bakmazdı. Herkes, kardeşim, abim, ablam, hep öyle konuşurdu. Ama şimdi kimse kimseyi tanımıyor artık. Bir benim oturduğum mahalle bizim eski insanlarımız. Geri kalan hepsi yabancı, ben kimseyi yargılayamam, herkes ekmek davasına geliyorlar bu taraflara ama geldikleri gibi bir de uslu dursalar. Uslu durmuyorlar, hep böyle bir pislik peşindeler. Sabahın altısında bir kadın nereye gidebilir? Bir düşün nereye gidebilirim, belli ki bu kadın işe gidiyor. Gece geç geliyorsun, benim işlerim mesela. 11'de benim çıktığım da oldu bankadan, toplantılar olduğu zaman. Eşim gelip alıyor beni o zaman. Her sabah, her sabah eşime diyemiyorum kalk beni götür diye. Çünkü o benden sonra çıkıyor ama saatlerimiz tutmuyor. Öyle kötülükler yaşıyorsun, kadın olduğun için o her yerde var. Bir tek burası için değil.

Gençlikte? Mesela o zamanlar hep, ilk erkek arkadaşım ile hep evlilik vardı hayalimizde. Evleneceğiz, çocuğumuz olacak. Hep hayalimiz oydu. Mutlu bir ev, annemden babamdan öyle gördüğüm için herhalde. Çalışmak, okumak, hiç öyle bir şey yoktu benim hayatımda. Evleneyim, düzgün bir hayatım olsun, evim olsun, kocam sabah işe gitsin, akşam evine gelsin. Öyle afaki hayallerim yoktu. Dediğim gibi, benim 2010'dan sonrası beni çok değiştirdi. Benim 2010'dan sonra hayallerim oldu. Mesela şimdiki en büyük hayalim Karadeniz turuna gitmek, onun için para biriktiriyorum. 2010'a kadar baba vardı, babayla birlikteydim, 2010'dan sonra ben kaldım, şimdi benim hayatım başladı. Benim hayatımdaki, şu an mesela ideallerim arasında, çok seviyorum yerimi ama daha iyi bir bankaya geçmek. Bunun için çaba sarf ediyorum. Tekrar ortaokul kayıtlarına başvurdum, tekrar okula başvurdum, okulu bitirdim. Şimdi açıktan liseye gidiyorum. İstedğim bankaya girebilmem için ortaokul diplomasına ihtiyacım vardı. Ama şu an o bankaya giremem, niye giremezsin dersiniz, bu bankaya da vefa borcum var çünkü. Alan insana karşı vefa borcum var, ben ona

on sene dedim, on sene sonra geçeceğim dedim. Yedinci seneyi bitirdim, son üç senedeyim. Vefa bitiyor ama benim şimdiki hayallerim var artık. Şimdiki hayallerim arasında dediğim gibi daha iyi bir bankaya geçmek, onun çalışmalarını yapıyorum.

Babam vardı, babam her şeye karar verirdi, babamdan habersiz hiçbir şey yapamazdım. Yapıyordum da öyle büyük şeyler yapamazdım. Her genç kızın yapabileceği şeyler, bir sinemaya kaçardık, bir Kemeraltı'na gezmeye falan gidebilirdik. Bir de maddi gücün babandan geliyor zaten, maddi gücün olmadığı için ayaklarının üzerinde duramıyorsun. Benim babamın bana söylediği tek laf, sen benim kanatlarımla uçuyorsun derdi. Babam ölünce benim o kanatlarım kırıldı, ben hep derim, sonra ben kendim kanat çıkardım. Şimdi ben kendim uçuyorum, burada eşimin rolü var mı, yok. Eşim benim hayat arkadaşım ama hiçbir şeyime karışamaz, karıştırmam. Zaten 32 sene hep birileri benim hayatıma hep karar verdiler, o olacak, bu olacak, her şeye tamam, tamam dedim. On bir seneden beri de ben diyorum, bu olacak, ben buraya gideceğim, ben bunu yapacağım, bu işe gideceğim. Dediğim gibi, yani 2010'a kadar... Babam otoriter bir adamdı, hakimiyeti hep çok yüksekti, hepimiz üzerinde. Ablalarım evliydi ama onların evinde de hakimiyeti babamın hep vardı. Babamın eli vardı bizim üzerimizde. Mesela, nasıl diyeyim ben size, Ankara'ya gidecektim ben ninem öldükten sonra, onu bile babadan o kadar zor izin alabiliyorsun ki. Gideceğim aileyi biliyor, kendi aile dostumuzun evine gideceğim. Onda bile, gitme, ben sensiz ne yapacağım. Babam hep şey derdi, herkes çevremde olsun, göreyim. Yakınımda olun, uzağımda olursanız ben size yetişemem, başınıza bir şey gelirse ben sizi hemen denk getiremem, bulamam. Babam da öyle bir yapıya sahipti. Ama dediğim gibi 2010'dan sonra da benim hayatım.

Şimdi de eşim, aram iyidir, eşim sessiz. Evlendiğimde ben çok heyecanlanmıştım. Eşim, evlendiğim gün eşim telefon açtı bana, ben dedi arabayı yıkat... Eşim benim *** oturuyordu, ben buradaydım. Ben dedi, işte arabayı yıkatmaya falan gideceğim. E benim kuaföre gitmem lazım. Şimdi orada düşün, burası da kuaför, iki adımlık yol. İyi tamam sen git dedim, ben kuaföre giderim dedim. Arkadaşımın eşi motosikletle götürdü, elimde gelinliğim kuaföre gittim geldim. Sonra eşim beni gelip aldı. Dedim artık bir zahmet gel al, metroyla mı geleceğim dedim ben sizin evinize. Güzeldi. Ben hiç ağlamadım düğünümde, anne yok, baba yok, abla yok ama hiç ağlamadım. Şey dedim kendi kendime, ağlasam ne geçecek elime, zaten iki tane ablam var, Allah böyle istemiş dedim. Giderken bir kere mezarlıkta durduk, anneme babama dua ettim, ondan sonra gittik. Düğünümüzü yaptı kayınvalidemler, nikahımızı kıydılar kendi evlerinde de. Ben babamın oturduğu eve gelin geldim, kendi evime gelin oldum yani. Çıkmadım kendi evimden. Eşim hiç alışamadı, iki sene o çok zorlandı.

Eşimin yaşadığı yer daha bir hareketli, burası daha kırsal, köy gibi. Gece canı bir şey istiyor, yok, öff diyor, burada da hiçbir şey yok. İyi ama kira vermiyoruz.

Mesela bir kere şey oldu. İlk başlarda, lavaboya gireceğim evin içinde bir tane adam, öff diyorum, gitsin artık bu. Bir o beni çok zorlamıştı. Baba dediğim gibi, yazlıkta olduğu için ben senelerce tek başıma gibi yaşadım. Şimdi evin içinde bir tane adamla, çok canım sıkılıyordu ilk başlarda. E o da işte, yeni evlisin, o da romantizm istiyor, benim canım sıkılıyor, istemiyorum. Bir gece ışıkları kapattı, niye ışıkları kapatıyorsun, sen manyak mısın, benim dedim, yüreğim daralıyor. Eşim hep şey derdi, benim karı sıkıntılı, karanlıkta falan oturamaz o. Ama eşim çok iyidir, ben hep ona iyi ki seninle evlenmişim, diyorum. İyi ki diğer o iki erkek arkadaşım evlenmemişim. Allah bilerek onu benim karşıma çıkarmış, kötü bir şeyini görmedim, kötü bir hareketini duymadım. O da hani işinden, benden...

Ama biz birbirimizi hiç kısıtlamadık. Hem de hiç. Mesela benim eşimin birahane kültürü vardır. Arkadaş gurubu var, giderler. Ben ona bir kereden bir kereye gitme demedim. Ben birahaneye gideceğim dedi. Git ne yapayım, git, sen de oralardan hoşlanıyorsun. Arkadaşlarını tanırım, eşlerini de tanırım. Mesela onlar bazen pislik yaparlar. Kızım niye pislik yapıyorsunuz, zaten dönüyorlar gece, daha sonrasında da bir hareketleri yok. Onlar pislik yapıyorlar, eşleri de onlara pislik yapıyorlar, ama benim eşim bana hiç pislik yapmaz. Ben bir yere gitmek istediğim zaman, tamam git diyor. Ben onu sağlayabildim. Öyleydik, ilk baştan beri biz öyleydik. İlk başta ben ona, bak, hepimizin kendine ait bir hayatımız var, biz otuz üç yaşında evlendik, on sekiz yaşında değilim ben. Benim de artık İsteğimi, zevkimi ben biliyorum dedim. Sen de biliyorsun. Sen beni sıkarsan bu iş olmaz, bu iş yürümez, sıkma beni, serbest bırak, ben de seni serbest bırakayım. Sen ne yapabilirsin, otuz üç yaşında bir insansın, salak değiliz ki kötü bir yola gidelim. O yüzden eşim de hiç sıkmadı beni. Ben de öyle gözü yükseklerde, bütün gün sokaklarda duran bir insan değilim. Haftada iki günüm var benim evde. Ben o iki gün hiç dışarı çıkmam, aman öyle arkadaşlarıma gideyim, aman oraya gideyim, buraya gideyim, hiç sevmem. Derim de zaten, kızlar beni hafta içi elleyin, hafta sonumu bana bırakın, evde duracağım diye. Ev severim ben, evcimen bir kadını. Evimi temizleyeyim, evim temiz olsun, kendim temiz olayım yeter. Böyle benim hayat hikayem.

Çocuğum yok, çocuğum olmadı. Çocuğum eşimden kaynaklı olmadı. Tedavi yapıldı, tedaviye de doğru düzgün yanıt alamadık. Ondan sonra bıraktım zaten, öyle çok da uğraşmadım çocuk için. İlk başlarda çok istedim, olmayınca da vardır bir takdiri Allah'ın dedim. Bizim yakın dostumuz vardı, o yıllar önce, benden yaşça çok büyük bir kadın, yıllar önce evlatlık almıştı.

O bir gün bana, Allah sana çocuk vermiyorsa vardır bir bildiği dedi. O çünkü aldığı çocuk down sendromlu çıktı, çok küçük bebektir aldığında. O zamanlar bilinmiyordu da böyle hastalıklar. Ben hatırlıyorum o bebeğin onlara geldiği günü, bayağı mevlit falan okutmuşlardı, o bebek geldi diye annesi. Annesi çünkü çok uzun zaman uğraşmış, istemiş. Bebek şimdi hasta, kocaman delikanlı oldu. Anneye çok, bakıma ihtiyacı var. O bana şey dedi, Allah sana çocuk vermiyorsa vardır bir bildiği. Bak dedi, ben ölsem şimdi, *** ortada kaldı, bu benim sınavımmış dedi. O kadın öyle dedi, ben ondan sonra bıraktım çocuk olayını. Bir de sorumluluk almak istemiyorum artık, yeterince ben insan sorumluluğu aldım, ben kendime zaman ayırmak istiyorum. Gezeyim, tozayım, çalışayım, temizlik yapayım, benim hayatım böyle.

Hiç unutmuyorum, yazlıkta bir arkadaşım vardı, sigara içiyoruz o zaman. Ağız spreyi sıkı. Bilmiyorum ağız spreyi o zaman. Ne kadar diyeyim, 14-15 yaşlarındayım. O ne dedim, senin ağzına sıkıdığın? Bu dedi, bakkallarda satılıyor, ağız spreyi. Bizim bakkallarda yoktu öyle şeyler. Çok hayatın içinde değildik, bir ağız spreyini bakkallarda satılmadığı için o zamanlar böyle marketler falan yoktu. Bilmiyorduk. Ben mesela, yazlığa giderken, Göztepe tarafından geçerdik, ben onların uzayda falan yaşadığını zannederdim. Anneme derdim, anne ne kadar zengin bunlar. Camlarından avizelerini görürdüm, anne diyordum, bunlar çok zenginler inanamazsın. İnanamazsın bunlar çok zengin. O tarz yerleri görüp sonra buralara gelmek. Ama dediğim gibi, ben 43 yaşındayım, benim içim hep huzur dolar. Ben dün akşam kayınvalidemden geldim. Allah bak sizi inandırсын, döndüm dedim ki eşime, ay dedim, ne güzel bir yerde oturuyoruz dedim. Eşrefpaşa'da, ben çok severim. Doğdum, büyüdüm, dedim ki, mahalledeki herkesi tanıyorum, herkesi biliyorum. Başın sıkışırsa diğer yerlerde böyle dostluklar yok. Benim aile olarak görüştüğüm dört aile var. Hepsi de benim temel komşum. Benim başım sıkıştığı an onların benim yanımda olabileceklerini biliyorum, ablalarımın daha yakınlarıdır, yeri geldiği zaman. Mesela bir Kurban Bayramında bir kurban kesilecek olur, hepimiz bir yerde keseriz. Yılbaşlarını... Ben 10 senelik evliyim, hiç başkalarıyla girmedim, hep onlarla beraber. Herkesin birer kere evlerine gidip şey yaparız. Mesela dün akşam çatıda oturduk, *** böyle bir kenetlenme var, diğer yerlerde yok. Arkadaşlarımı görüyorum, hep diyorlar bizim apartmanda kim var kim yok biz bilmiyoruz. Bizim burada öyle değil. Herkes birbirine saygılı, herkesin en büyük hayali evinin doğalgazlı olması. Yani en büyük hayalimiz evlerimizin doğalgazlı olması. On bin lira paramız olsa doğalgaz yaptıracağız. Geldi, geçen gün geldi. Mesela ne var, birimiz bir şey yaptırsa, komşularımızda illa ötekiler de yaptırır. Öyle de bir fesatlığımız var birbirimize karşı. Yazın bir komşumuz

mutfağını yaptırdı, kalktım ben de yaptırdım. Aaa dedim, o yaptırıyor, biz niye yaptırmıyoruz. Dostlukları güzeldir ***, iyidir, sağlamdır. Diğer mahalleler değil ben kendi mahallem için konuşuyorum.

Çook. Çok büyüdü. Mesela şu ilerisi var, biz oraya *** derdik. Bizim o tarafa geçmemiz küçükken yasaktı. Zeytin ağaçları çok vardı. Bir de depo vardı orada, TIR depoları vardı. Hiç birimizin ailesi bizim o tarafa geçmemizi istemezdi, kamyoncular geliyor diye. Yasaktı, okuldan öteye geçemezdik, ilerde de vardı bir tane okul, oradan da öteye geçemezdik. Hele bir geç, hele bir de seninkiler duysunlar senin geçtiğini, öldürürlerdi seni. Bir de çok yabancı, o çevrelerde çok yabancılar vardı. Ama benim oturduğum çevrede... Dışarıdan gelme insanlar, tanımıyorsun, bilmiyorsun. Kendi çevrendekileri biliyorsun, sana zarar verecek insan yok. Biz *** beraber okulun buraya kadar gelirdik, bakardık ileri, *** diyorduk, ne var acaba orada. Bilmiyorsun, bir de yasak ya, dikkatini çekiyordu. Kızım diyordu, orada insan kesiyorlar hep, o salak. İnsan kesiyorlarmış orada derdi. Biz koşa koşa geri gelirdik mahalleye bizi de kesecekler diye. Bazen *** diyorum, len diyorum, kesmiyorlarmış orada insan, ben geçen gün gittim diyorum.

Çok ev oldu. Bu kadar ev yoktu mesela. Herkesin evi tek katlıydı. Evler çift katlı oldu, üç katlı oldu. En basiti, benzincimiz var, hastanemiz var. Bunlar bizim için çok lükstü, yoktu yani. Burada bir şey almak istersen Bornova'ya gitmek zorundaydın, en basiti yufka bile yoktu. Yufka için bile Bornova'ya gitmen gerekiyordu. Burada akşam sekizden sonra hayat biterdi. Sekizden sonra ev gezmeleri başlardı, evlere gidilirdi. Başka hiçbir şey yoktu burada, bildiğin köy hayatı yaşırdık, ama mutluyduk. Başka ne anlatayım?

Akıllı ol derdim, aklını kullan derdim. Şimdi ne demek? Zaten bir kere ilk önce okumasını söyledim ona. Orada çok büyük hata yaptım, oku hayatını kurtar, erken yaşta çalışmaya başla, hep onları söyledim. Ayaklarının üstünde kendin dur derdim. Otuz üç yaşından sonra ayaklarının üzerinde durmak o kadar zor bir şey ki. Kimseye muhtaç olma derdim yani ona. Ninen bakılmazsa bakılmasın, sen bakmak zorunda değilsin derdim. Çünkü bana, ona sen bakmak zorundasın, sen bakmazsan ninen ölür dediler. Ama ölen bendim, benim hayatım bitmişti o esnada. Derdim yani, aklını kullan. Kimsenin seni ezmesine izin verme derdim. Ninem konusunda çok ezildim çünkü. Düşünsene, altına yapan bir kadınla bir yaşıyorsun. İki tane kızı var onlar gelip bakmıyorlar, arada bir geliyorlar, bakıyorlar. Ben mecbur değildim ama beni mecbura koştular, o beni çok üzmüştü. Ninem öldükten sonra da annemi sen öldürdün dediler. Niye dedim. Açlıktan öldü dediler, dokuz seneden beri bir şey

yedirmemişim, iyi dayanmış gene bu kadın dokuz sene dedim. Ninem öldüğünde seksen altı yaşındaydı, bu kadın aç mı kalırmış.

Ailesinin eteğinden çık derdim. Ben çünkü çok dayamıştım aileme arkamı. Mesela benim ablamın kızı var ben ona hep derim, o benim zorumla çalışır. Teyze sen olmasan ben çalışmayacağım. Evet diyorum, çalışmayacaksın, bak benim hayatımı gör. Bak ben 32-33 yaşında başladım çalışmaya. *** çok yapıyorum onu, *** çalışacaksın. Mesela o üniversiteye gitmek istemedi, hayır gideceksin dedim. Babam vardı o zaman, babamı fiştekleddim, baba söyle gitsin, baba söyle gitsin, baba söyle üniversiteye gitsin. Babam dedi, hayır gideceksin. Babam normalde zorlamazdı. Hayır diyor, okuyacaksın diyor. Deden diyor, bunu okutmamışsın diyor. Babam şey diyordu, salak o, okumaz o ama sen okuyacaksın diyordu. Mesela ben ehliyet almayı çok isterdim. Ehliyetim yok. *** on sekiz yaşına girince babama yalvarmıştım, noolur baba para ver, *** ehliyet kursuna gönderelim diye. *** on sekiz yaşında ehliyet aldırtdık biz. Ben yapamadıklarımı, ablamda onu diyor, sen kendine yapamadıklarını hep *** yaptırttın diyor. Yeğenim on sekiz yaşına girdiğinde babama demiştim, noolursun baba, noolursun baba, bak bana aldirtmadın dedim. *** aldirttim. Sonra babama yalvar yakar, yalvar yakar araba da aldirttim. Vardı hani, maddi durumu vardı. Baba, bu çocuğun ehliyeti var arabası yok, otobüs mü kullanacak, ne kullanacak. Koskoca *** torunu dedim, arabası olmaz mı? Bak bizi Mor Dağı'na götürecek, şöyle yapacak, böyle yapacak, babam da sağ olsun, aldı bir tane araba ona. Dedim, *** kızı üniversiteye gitmeyecekmiş, yalvardım ona git noolursun, bak ben okumadım dedim. Annesi de dedi ama, kızım oku elinde bir diploman olsun. İşe öbür kuzeni soktu onu da iyi işine gidip geliyor. Benim aslında hayallerimi ... Her isteğim şeyi o çocuğuma sağlattırdım bir şekilde.

Gözüm açıldı, hayata bakışım değişti, insanlara bakışım değişti, konuşmam değişti. Kitap okumaya başladım. Önceden kitap falan okumazdım. Bütün gün evde, klasik, temizlik yap, örgü ör, salak salak dizi seyret. Şimdi öyle değilim. Hele ne zaman bankaya başladım, kızlar ögle arasında hep bir şeyler okuyorlardı. Ha bak, bunlar böyle böyle gelişıyorlarmış dedim. Bir gün yemeğe göturdüler beni, anam onlar öyle bir konuşuyorlar, ben böyle bir kıyıda kaldım. Fikrim yok ki, yorum yapayım, bilmiyorum ki bir şey anlatayım. Temizliğin detaylarını mı anlatacağım, en iyi bildiğim şey temizlik. Ondan sonra dedim bu böyle olmayacak. *** dedim siz ne okuyorsunuz? İşte şunu okuyoruz, abla sen şunu oku, abla bunu oku, abla seri oku, öyle öyle başladım. Gözüm çok açıldı, hayata bakışım değişti, insanlara bakışım değişti. Daha kültürlü insanların arasında olmaya çok çalıştım, çok çabaladım. Hayata bakışım değişti derken, bunu nasıl anlatayım? Ben olduğumu öğrendim, benim hayata

bakışım öyle değişti. Ben, ben varım yani. Kimse benim umurumda değil. Hayata bakış açım, o zamanlarda öyle değildi, at gözlüğüyle baktırdılar bana hep. Ama şimdiki 43'lü yaşlarımdan çok memnunum, *** artık her şeyi görebiliyor. Kendi ayaklarımın üzerinde kendime göre sağlam duruyorum. Başkası için bilemem.

Her şey pahalandı bir kere, inanılmaz pahalandı. İnsanların birbirlerine tahammülleri yok artık, son yirmi yıldan beri. Bak valla çok ciddiym, ben kendimi öyle görüyorum. Kimse kimseye tahammül etmek istemiyor artık. Kimse kimseyi çekmiyor, kimsenin kimseye saygısı kalmadı. Biz önceden böyle ülke, böyle bir memleket de değildik. Herkes birbirine yardım ederdi. Şimdi nerde, şimdi şurada öl, kimse dönüp bakmaz. Biz böyle insanlar değildik. Yalan çoğaldı bir de yalan çoğaldı, o benim canımı çok sıktı. En son şu virüs olayında, çok savunan insandım, sonuçları fark ettim ki doğru vermiyor, artık bıktım, o beni çok bitirdi. O zaman mesela çok üzuldüm. Herkesin siyasi görüşü kendinedir, tamam bu devleti çok onaylamıyorum ama o kadar yalana da gerek yok, niye söylüyorsun? Biz senin sonunda vatandaşıyız. Bizi bitirdiler, ben hep öyle diyorum, hayat pahalı, insanların yaşamını zorlaştırdılar, her şeyimiz zor. Yirmi yıl önce böyle değildi.

Bu kadar tempolu bir hayatımız yoktu. Bu kadar tempo, bu kadar her şeyin elektronik olması insanları çok yoruyor. Ben, ne gündü? Perşembe akşamı eve geç geldim, ışıkları çok severim, gece ışıklara bakmayı. Metroda geliyorum, ay dedim Allah'ım her taraf ışık ışık, ki çok sevdiğim halde ışıkları beni o kadar çok yordu ki. O tarafa bak kırmızı ışık, bu tarafa bak mor ışık, önceden böyle değildi. İzmir böyle değildi. Sakindik biz, şimdi çok hareketliyiz. 20 senedir benzinliğimiz bile var artık, marketlerimiz çoğaldı. İster misin 20 sene önceye gitmeyi dersin, isterim. Sakindik. Ha bana dersin, şimdiki hafızanı unut, 20 sene öncesine bu yaşayacaklarını bile bile gitme. Anlatamadım. Bu yaşadıklarımı bilmeyeceğim yirmi sene önceye gitsem. Tekrar yine bu yaşadıklarımı yaşarım. Aynı hatalarımı, aynı doğrularımı yaparım, çünkü mutluydum ben o zamanlar. Şimdi o kadar çok mutlu değilim, yalan söylemeyeyim. Hayatın yükü omuzlarımda. O zamanlar da öyleydi ama gene birileri vardı benim arkamda. Baba vardı, ablalar vardı. Şimdi hayatta tek başınayım, bir eşim var. Eşine de her şeyi anlatamıyorsun ki. Anlatamazsın yani, anlamaz. Onlarla biz dünyaya çok farklı bakıyoruz. En basiti, ben sabah altıda evden çıkıyorum, akşam yedi, yedi buçuklarda eve geliyorum. Eşim de o ara çalışmıyor. Eve geliyorum, benim bütün bir gün çalıştığım yetmezmiş gibi yemek yapıyorum, sofrayı kuruyorum, yemek yiyoruz, ertesi günün yemeğini yapıyorum. O arada muhakkak ki bir çamaşır yıkanacak olur, başka bir şey olur, evin işi

bitmiyor. Adamlar, hiçbirini kalkıp şey yapmıyorlar. Canım noolduysa çok yoruldu ben, ne yaptın da yoruldun?

Oturup anlatamazsın, dertleşemezsin, dertleşiyorum diyenler de yalan söylerler. Anlayamazlar, onlar bizim gibi bakmıyorlar ya da ben öyle düşünüyorum. Ama bakmıyorlar, bizim kafamızda değil onlar. Bak şimdi, ben mesela buna bakarım, bir sürü şey görürüm. Eşim için söylüyorum, o ona göre sigara paketidir der geçer. Ben ona bir şey anlatmaya çalışırım, söylerim ama farklı bir şey anlatmaya çalışıyorumdur, o onu algılayamaz. Onlar daha netler aslında, hani böyle siyahla beyaz düşün, tam ana renk. Kadınlar öyle değil, kadınlar araya griyi sokuyor, turuncuyu sokuyor. Ben senden nefret ediyorum diyorum eşime bazen, ama aslında ben seni çok seviyorum diyorum. Benim eşim de ben senden nefret ediyorum kızım diyor. Kadınlar öyle değil, kadınlar dolandırıyor, keşke öyle olmasak. Yapımızda var.

Farklıyız, eşimle de farklıyız doğal olarak, aynı ailelerde büyümediğimiz için. Ama bir hayatı götürüyorsun, yürütüyorsun. Bazen düşünüyorum, ayrılısam ne olur? Yeri geliyor kavga ediyorsun, bir evin içinde olmayacak şeyler değil. İşte diyorum ki o zaman hayallerim. Şuraya giderim, şunu yaparım, öyle yaparım, böyle yaparım. Sonra benim eşim geçenlerde Bursa'ya gitti on beş günlüğüne. Ay ne ağladım ne ağladım. Eve geliyorum, yok, ses yok evin içinde, hiçbir şey yok. *** diyor ki, abla diyor, hayallerinin peşinde koş, bak adam da yok evde. Yok, hiçbir şey istemiyorum ben dedim, eve gideyim, sessiz sessiz oturayım. Bir can yoldaşı insan gene de istiyormuş. O varken hayallerimin peşinde koşturmak daha bir güç veriyor bana. Arkamda biliyorum ki kocam var sonuçta, ama azıcık yardım etse bana daha mutlu olacağım.

İşe girmek, Karadeniz'e gitmek, yeni bir tane ev almak hayalim. Öyle afaki boyutlarda, çok büyük hayallerim yok. Yapabileceğim kapasitede hayaller kurmak istiyorum. Sonucu hüsrana olmasın diye. Kendin için en büyük hayalin ne dersen, saçlarımı çok kısa kestirmek istiyorum. Ben on sekiz yaşımdan beri sarışınım, en büyük hayalim, benim saçlarım şu an çok kırlı, ailemden genetik. Çok kısa kestirip, saçlarımı boyasız bırakmak, en büyük hayalim. Bunu da 45 yaşında yapacağım. İki senem var, iki sene sonra saçlarımı kısacık kestirip boyasız bir hayata başlayacağım. Dediğim gibi öyle çok büyük hayalleri olan insan olmadım, öyle bir kadın olmadım. Yapabileceğim kapasitede, evet ben bunu yapabilirim dediğim şeylerde hayal kurmayı tercih ettim bugüne kadar. Fazlası üzer çünkü beni, ben artık üzölmek istemiyorum. Yapamam, yapamam yani. Onun bilincindeyim, yapamayacağımı bildiğim için de onlar beni üzer. Mesela çocuklara hep ben şey derim, aman yüreğim kaldırmaz benim. Yüreğim fazla

atraksiyondur, heyecandır, onlara tahammülüm yok. Ben sakın, stabil bir hayat istiyorum kendime. Benim bir düzenim var, ben o düzenimde gideyim. İstemiyorum yani.

Bir de hani yaşımda büyümeyi hep istedim. 43 yaşımdayım, ben çocuklar mesela 50 yaşında kadını ben diyorum. Hep yaşımda büyütürüm. Bilmiyorum, çocukluğumdan beri var. Ama nedenini bilmiyorum. Mesela ben 35'teyken ben derdim 45 yaşımdayım. Hep bir yaşımda büyük olsun benim. Şimdi 50 yaşında kadını ben diyorum. O da neden kaynaklanıyor, hepsi benden yaşka küçükler. Bir gün dosya bakıyor... Bunu anlat ***, anlatayım. Dosya bakıyor arkadaşım, erkek. Benim yeğenimle yaşıt. Karşısında da ondan büyük bir ablası var. Kadın diyor ki işte baktığın dosya ne diyor. Bir şey, taş dedi. Ondan sonra, taş taş, dedi. Ona döndüm, bana diyorsun değil mi dedim. Tabi sarı, güzel yapıyorum ben böyle. Sonra döndüm, lan dedim, 50 yaşında kadını ben, bana yürümeye utanmıyor musun sen dedim. Öyle espirilerim de mesela çok fazladır.

Biraz ağzım bozuktur, bakma burada küfür edemiyorum. Çok böyle küfürlü konuşmayı çok severim, karşımdaki insanı tanıyıp tanımayayım. Babamdan kaynaklı, babam hep küfredirdi, bana da hep küfrettirirdi. Bak sana bir şey anlatayım, annem kısa boyluydu, babam uzun boyluydu. Bir gün babam dedi ki, annene... Annemde bahçede çamaşır yıkıyor ninemle. Babam, git dedi, söyle annene, cüce *** de dedi. Peki dedim, karşılığında ne alacağım ben dedim. Sana gazoz ısmarlayacağım dedi. Ama hem kara gazoz hem de beyaz gazoz alacaksın ama dedim. Tamam dedi. Ben gittim anneme, cüce ***, cüce *** dedim. Annem beni bir dövdü, bir dövdü ama öyle böyle değil, gavura vurur gibi vurdu Allah rahmet eylesin. Ağlaya ağlaya ben o kahveye gittim, ben o gazozları içtim. Annem diyordu, kız salak diyordu, dayak yiyeceğini bile bile... baban sana alır gazoz. Hayır diyorum, ya almazsa.

Bir de ben ortaokula giderken kadınların bayan kuaförüne gittiğini öğrendim. Babam, *** diye bir köy var. Onun girişinde bir tane erkek berberi vardı. Babam maaşını alıp gelir, anneme derdi ki... Alish derdi babam bana. Alishi hazırla tıraşa gideceğiz. Ben hep babamla beraber tıraşa gidiyorum, erkek saç kestiriyorlar benim kafayı, geliyor ben. Ortaokula gideceğim, annem dedi ki şunu kuaföre götürün dedi ablalarım. Onlar tabi genç kız. Döndüm, abla dedim kuaför ne? Çocuksun, düşünmüyorsun ablalarının saçları uzun, beline kadar. Abla dedim, kuaför ne, nereye gideceğiz biz. Ablalar çok güldüler bana. Ablam, salak dedi, biz saçımızı nerede kestiriyoruz dedi. Hüsnü berbere gitmiyonuz mu siz dedim. Kız dedi, salak mısın sen, biz kuaföre gidiyoruz dedi. Kadınlar başka berbere mi gidiyorlar? Ablam dedi ki berber değil kızım o, kuaför, kuaför. Beni götürdükleri günü hiç unutmuyorum.

Bornova’da götürdüler. Ortaokula gideceğim. Annem dedi ki kız saç olusun artık saçları dedi. Allah’ım ağzım açık baktım ben öyle insanlara. Ben Hüsnü berberde tıraş oluyordum, makineyle cır cır cır, saçımı öyle tıraş ettiler benim. Niye öyle yaptılar, biz dört tane kızız, hiç erkek çocukları olmadığı için, bir erkek çocuk özlemleri varmış içlerinde bizimkilerin. Babam hani, Türkiye’ye dönünce, babamın yaş grubundaki, benim arkadaşlarım mesela hepsi erkek. Dediğim gibi, bir kız ben vardım mahallede. Herhalde babam da heveslendi, ötekiler çocuklarını erkek berberine götürürlerdi. Babam da herhalde heveslendi, Cidden beni hep erkek berberinde tıraş ettirdi. Babam, ne var ki kızım, bak saçların güreldi kızım senin diyordu bana. Hakikaten de öyle. Ama ablamlar komiktir.

Benim komik anılarım var aslında, mesela benim motorum vardı. Her sabah ben o motoru... Plastikti. Babam tamircisine götürürdü arabasını. Orada görürdüm, askılı atletli adamlar. Annem diyordu şu çocuğu tamirciye götürme, kendini tamirci zannediyor bu geri zekalı diyordu. Ben eve geliyordum, anneme diyordum ki ben tamir yapacağım. Motora çıkıyordum, babamın pensesini mensesini alıyordum. Altımda şort, eşofman, ne varsa ama üstümde askılı atlet... Tabi onları öyle görüyorum ya. Yatıyordum motorun altına. Plastik motorun neyine yatıyorsam. Hiç unutmuyorum ama, yeşildi. Motorun altına yatarım. Nineme derdim, tornavida ver, balta ver. Böyle böyle vuruyordum. Nineme diyordum yağı bitmiş, suyu bitmiş nine bunun diyordum. Ninem hep oynardı bizimle beraber. Nine suyu bitmiş bunun, su verirdi. Ninem de Arnavut, mari elleme oynasın. Ninem hep mari derdi. Uşak oyalanıyor, erkek bu zaten diyordu. *** derlerdi bana, hiç kims *** demezdi. Babam derdi, *** çocuğum nerde benim. Senin *** plastik motor tamir etti bugün, üstünde askılı atletle. Babamın tamircisi öyle yapıyor çünkü. O zamanlardan babama endekslenmişim ben hep. Hep babam. Bazen düşünürüm, annem bu kadar benim hayatımda yoktu. Vardı ama hep babam daha ağır, hep babam daha ağır bastı bize. Yıkanırdık, annem sırayla yıkardı, babam giydirdi. Babamın egemenliği hep böyle bugüne kadar hep bir üstümüzde. Bazen ablama diyorum, öldü gitti, ben hala daha diyorum, üstümde hissediyorum ben o adamı diyorum. Ama sağlam karakterli yetiştirdi. Babam hep derdi, kimseye boyun eğmeyin, siz ayakta durun, sağlam durun, Allah yanınızda olur sizin diyordu. Dini bütün bir ailede büyüdü mü dersin, öyle çok dindar bir aile değildik. Herkes kendine göre... Babam beş vakit namaz kılardı ama şey değildi, kapalı, tutucu dindar bir ailede büyümedim.